

REPUBLIKA HRVATSKA
Visoki trgovački sud Republike Hrvatske
Savska cesta 62, Zagreb

Poslovni broj: PŽ-3273/2026-5

REPUBLIKA HRVATSKA

RJEŠENJE

Visoki trgovački sud Republike Hrvatske, u vijeću sastavljenom od sudaca Draženke Deladio, predsjednice vijeća, dr. sc. Srđana Šimca, suca izvijestitelja i Nevenke Baran, članice vijeća, u predstečajnom postupku nad dužnikom PLAVA KRAVA d.o.o., OIB: 89789758184, Zagreb, Ulica Augusta Harambašića 20, odlučujući od žalbi vjerovnika HRVOJA PUŠKARIĆA vl. Obrta ATELIER ZA IZRADU OKVIRA I SLIKA, Zagreb, Ilica 96, OIB: 03901643030, protiv rješenja Trgovačkog suda u Zagrebu, poslovni broj St-409/2026-28 od 9. srpnja 2026., u sjednici vijeća održanoj 18. kolovoza 2026.

riješio je

Odbija se kao neosnovana žalba vjerovnika HRVOJA PUŠKARIĆA vl. Obrta ATELIER ZA IZRADU OKVIRA I SLIKA, Zagreb i potvrđuje rješenje Trgovačkog suda u Zagrebu, poslovni broj St-409/2026-28 od 9. srpnja 2026.

Obrazloženje

1. Pobijanim rješenjem prvostupanjski sud odbacio je prijavu tražbine vjerovnika Hrvoja Puškarića, vl. obrta ATELIER ZA IZRADU OKVIRA I SLIKA, u iznosu od 1.194,50 EUR, kao nepravovremenu. Prvostupanjski sud utvrdio je da je rješenjem od 12. ožujka 2026. otvoren predstečajni postupak nad dužnikom te da su vjerovnici pozvani prijaviti svoje tražbine nadležnoj jedinici Financijske agencije u roku od 21 dana od dostave rješenja. Budući da je prijava tražbine podnesena 29. travnja 2026., nakon isteka zakonom propisanog roka, zaključio je da je nepravovremena te je odbacio primjenom odredbe čl. 36. st. 6. Stečajnog zakona („Narodne novine“ broj: 71/15, 104/17, 36/22 i 27/24; dalje: SZ).

2. Vjerovnik je protiv ovog rješenja podnio žalbu zbog bitne povrede odredaba postupka, pogrešne primjene materijalnog prava te pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja. Ističe da je prvostupanjski sud prijavu tražbine odbacio isključivo zbog činjenice da je podnesena nakon isteka roka iz čl. 36. st. 6. SZ-a, ne ispitujući

posebne okolnosti konkretnog slučaja koje su bile odlučne za pravilnu primjenu navedene odredbe.

3. Žalitelj navodi da je prvostupanjski sud odredbu čl. 36. st. 6. SZ-a primijenio pretjerano formalistički, polazeći isključivo od protoka zakonskog roka, bez razmatranja svrhe instituta prijave tražbina, načela razmjernosti te prava vjerovnika na pristup sudu i učinkovitu sudsku zaštitu.

4. Nadalje ističe da se prema pravnom shvaćanju Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske izraženom u rješenju poslovni broj PŽ-1431/2026-2 od 15. travnja 2026. odredba čl. 36. st. 6. SZ-a ne može primjenjivati automatski i bez iznimke u situacijama u kojima bi takva primjena predstavljala pretjerani formalizam i dovela do nerazmjernog ograničenja prava vjerovnika na pristup sudu. Navodi da iz tog rješenja proizlazi kako institut prijave tražbina nije sam sebi svrhom, već služi utvrđenju stvarnog stanja obveza dužnika i uključivanju svih relevantnih vjerovnika u postupak restrukturiranja.

5. Žalitelj posebno ističe da je njegova tražbina bila evidentirana u dužnikovim poslovnim knjigama, da proizlazi iz popisa obveza priloženog uz prijedlog za otvaranje predstečajnog postupka te da je dužnik predmetnu tražbinu u cijelosti priznao u očitovanju o prijavljenim tražbinama. Smatra da je stoga nesporno kako je tražbina bila poznata, evidentirana i priznata još prije podnošenja prijave tražbine.

6. Nadalje navodi da zakašnjela prijava nije izazvala nikakav procesni poremećaj niti bi njezino prihvatanje zahtijevalo odgodu ročišta, ponavljanje već provedenih procesnih radnji ili provođenje dodatnog dokaznog postupka. Ističe da prihvatanje prijave ne bi narušilo načelo jednakog položaja vjerovnika niti druga temeljna načela predstečajnog postupka, dok bi njezino odbacivanje dovelo do toga da plan restrukturiranja ne odražava stvarno stanje obveza dužnika.

7. Slijedom navedenoga smatra da je prvostupanjski sud pogrešno primijenio materijalno pravo te posljedično nepotpuno utvrdio činjenično stanje, zbog čega je predložio drugostupanjskom sudu ukinuti pobijano rješenje i predmet vratiti prvostupanjskom sudu na ponovno odlučivanje.

8. Žalba nije osnovana.

9. Nakon što je pobijano rješenje ispitano je na temelju odredbe čl. 365. st. 2. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“ broj: 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 84/08, 123/08, 57/11, 148/11, 25/13, 89/14, 70/19, 80/22, 114/22 i 155/23; dalje: ZPP), u vezi s čl. 10. SZ-a u granicama razloga određenih u žalbi i pazeći po službenoj dužnosti na bitne povrede odredaba parničnog postupka iz čl. 354. st. 2. t. 2., 4., 8., 9., 13. i 14. ZPP-a i na pravilnu primjenu materijalnog prava, ovaj sud je utvrdio da je ono pravilno i zakonito.

10. Iz stanja spisa proizlazi da je rješenjem prvostupanjskog suda od 12. ožujka 2026. otvoren predstečajni postupak nad dužnikom te su vjerovnici pozvani prijaviti svoje tražbine nadležnoj jedinici Financijske agencije u roku od 21 dana od

dana objave toga rješenja. Nije sporno da je žalitelj svoju prijavu tražbine podnio nakon isteka navedenog prekluzivnog roka, zbog čega je prvostupanjski sud, primjenom odredbe čl. 36. st. 6. SZ-a, donio pobijano rješenje.

11. Sporno je, međutim, je li prvostupanjski sud bio ovlašten navedenu prijavu odbaciti zbog propuštanja toga roka, bez ispitivanja okolnosti na koje je žalitelj ukazao, a koje bi mogle biti od značaja za primjenu odredbe čl. 36. st. 6. SZ-a.

12. Odredbom čl. 34. st. 1. SZ-a propisano je da rješenje o otvaranju predstečajnog postupka mora sadržavati poziv vjerovnicima da nadležnoj jedinici Financijske agencije, u roku od 21 dan od dana dostave toga rješenja, prijave svoje tražbine i da u roku od 15 dana od dana dostave očitovanja o prijavljenim tražbinama dužnika i povjerenika ako je imenovan, ospore prijavljene tražbine koje smatraju nepostojećim, uz obveznu naznaku iznosa za koji se tražbina osporava i razloga osporavanja. Pritom je u odredbi čl. 12. st. 1. SZ-a propisano da se sudska pismena dostavljaju objavom pismena na mrežnoj stranici e-Oglasna ploča sudova, ako ovim Zakonom nije drukčije određeno, dok je čl. 12. st. 3. SZ-a propisano da se dostava iz čl. 12. st. 1. SZ-a smatra obavljenom istekom osmoga dana od dana objave pismena na mrežnoj stranici e-Oglasna ploča sudova.

13. Odredbom čl. 39. SZ-a propisano je da vjerovnici na koje predstečajni postupak utječe mogu svoje tražbine prema dužniku ostvarivati samo u predstečajnom postupku. Iz navedenog proizlazi da je vjerovnik dužan sam prijaviti tražbinu na način i u rokovima propisanim čl. 36. SZ-a, a ako je prijava tražbine podnesena nakon isteka prekluzivnog roka za prijavljivanje, sud će ju sukladno čl. 36. st. 6. SZ-a rješenjem odbaciti.

14. S obzirom na to da je žalitelj podnio prijavu tražbine (koja je nastala prije otvaranja predstečajnog postupka i na koju taj postupak utječe) Financijskoj agenciji 29. travnja 2026., dakle, nakon proteka zakonskog roka za podnošenje prijave, što vjerovnik navodima žalbe niti ne dovodi u pitanje, pravilno je prvostupanjski sud, primjenom čl. 36. st. 6. SZ-a odbacio prijavu tražbine kao nepravovremenu.

15. Pritom se ističe da je Zakonom o izmjenama i dopunama Stečajnog zakona („Narodne novine“ broj 36/22; dalje: Novela SZ 22) u cijelosti izmijenjena ranija odredba čl. 39. SZ-a („Narodne novine“ broj 71/15 i 104/17) kojom je bilo propisano da ako vjerovnik nije podnio prijavu tražbine, a tražbina je navedena u prijedlogu za otvaranje predstečajnog postupka, tražbina navedena u prijedlogu smatra se prijavljenom tražbinom. Dakle, ranije je postojala pretpostavka da je tražbina prijavljena i onda kada ju je vjerovnik propustio prijaviti, ako je sam dužnik uvrstio u Popis imovine i obveza. Nakon stupanja na snagu Novele SZ 22 više ne postoji zakonska odredba koja bi uz okolnost da je dužnik uvrstio tražbinu u Popis imovine i obveza vezala pretpostavku da je tražbina prijavljena, već su vjerovnici u skladu s čl. 39. SZ-a dužni sami prijaviti tražbine, ako žele sudjelovati u predstečajnom postupku.

16. Postupanjem suda nije počinjena niti bitna povreda odredba postupka iz čl. 354. st. 2. t. 6. ZPP-a na koju se žalitelj poziva u žalbi niti odbačaj prijave tražbine u

predmetnom slučaju predstavlja pretjerani formalizam koji onemogućava žalitelja u pristup sudu.

17. U tom pogledu valja naglasiti i to da iz presude Europskog suda za ljudska prava u predmetu *Merčep protiv Hrvatske* (broj zahtjeva Z-47880/20) proizlazi da odbacivanje tužbe zbog nepravovremenog prijavljivanja tražbine u predstečajnom postupku predstavlja pretjerani formalizam koji narušava samu biti prava na pristup sudu i povredu čl. 6. st. 1. Konvencije za zaštitu ljudskih prava i temeljnih sloboda („Međunarodni ugovor“ broj: 18/97, 6/99, 14/02, 13/03, 9/05, 1/06, 2/10 i 13/17; dalje: Konvencija), u situaciji kada je parnični sud odbacio tužbu, jer tužitelj nije pravovremeno prijavio tražbinu u predstečajnom postupku iako se radilo o tražbini o kojoj se vodila parnica, a dužnik je kao tuženik tu tražbinu osporio u parnici. U navedenoj presudi istaknuto je da je svrha predstečajnog postupka reguliranje nespornih potraživanja, a ne rješavanje svih potencijalnih obveza između vjerovnika i dužnika. Prema tome, navedena odluka Europskog suda za ljudska prava se ne može tumačiti na način da bi odbačaj nepravovremeno prijavljene tražbine u predstečajnom postupku predstavljao formalizam, ako prijava nije podnesena u zakonskom prekluzivnom roku. Naprotiv, pretjerani formalizam predstavljao bi odbačaj tužbe u parničnom postupku zbog toga što tražbina o kojoj se vodio postupak u trenutku otvaranja predstečajnog postupka nije pravovremeno prijavljena u predstečajnom postupku.

18. Zaključno, odredbom čl. 62. st. 1. SZ-a propisano je da potvrđeni plan restrukturiranja ima pravni učinak prema svim njegovim sudionicima. Tražbina vjerovnika koji svoju tražbinu nije prijavio u predstečajni postupak, premda je uredno bio obaviješten o njegovu otvaranju, može se namiriti samo na način, u rokovima i pod uvjetima koje predviđa plan restrukturiranja za tražbine skupine vjerovnika kojoj bi dotični vjerovnik pripadao da je prijavio tražbinu.

19. Stoga, ako vjerovnik neprijavljenu tražbinu može namiriti iako nije prijavio tražbinu u predstečajnom postupku u skladu s potvrđenim planom restrukturiranja, to proizlazi da prijava tražbine nije uvjet za ostvarivanje tražbine u skladu s planom restrukturiranja nakon pravomoćnosti rješenja o potvrdi plana restrukturiranja. Vjerovnik koji nije prijavio tražbinu (ili ju nije pravovremeno prijavio) neće moći sudjelovati u predstečajnom postupku, osobito u odlučivanju o planu restrukturiranja. Međutim, to ne znači da nakon pravomoćnosti rješenja o potvrdi plana restrukturiranja taj vjerovnik svoju tražbinu neće moći namirivati. I vjerovnici koji nisu prijavili tražbine (ili ih nisu pravovremeno prijavili) u predstečajnom postupku, moći će nakon pravomoćnosti rješenja o potvrdi plana restrukturiranja namirivati svoje tražbinu u skladu s planom restrukturiranja, a moći će ju ostvarivati i u slučaju pravomoćne obustave predstečajnog postupka. Prema tome, odbačajem prijave tražbine u ovom predstečajnom postupku žalitelju nije onemogućen u pristupu sudu (tako i npr. u odluci poslovni broj PŽ-2673/2026).

20. Slijedom navedenog, riješeno je kao u izreci (čl. 380. t. 2. ZPP-a, čl. 10. SZ-a).

21. Utoliko ovaj sud mijenja pravno shvaćanje izraženo u rješenju poslovni broj PŽ-1431/2026-2 od 15. travnja 2026., s obzirom na to da žalitelj donošenjem pobijanog rješenja nije izgubio pravo na pristup sudu i na sudsku zaštitu.

Zagreb, 18. kolovoza 2026.

Predsjednica vijeća
Draženska Deladio

Broj zapisa: **9-3088b-dcfef**

Kontrolni broj: **0443a-37b52-a1e7b**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Visoki trgovački sud Republike Hrvatske** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.